

[Bodil Thrane]

jens har mange store offentlige anlægsarbejder i gang, må man nødvendigvis gå nye veje for at finde finansieringsmuligheder for at kunne realisere de mange planer om en fremtidig, internationalt orienteret hovedstad, hvor trafik, erhvervsudvikling, befolkning og natur kommer til at udgøre en smuk, harmonisk enhed til glæde for dem, der bor derude, til fryd for de mange, der kommer på besøg og kigger på, og til gavn for samfundet som helhed.

Derfor indeholder lovforslaget mulighed for, at regeringen og Københavns Kommune, der begge ejer store arealer, hvor den nye Ørestad skal placeres, kan danne et interessentskab, der kan stå for udviklingen af den kommende Ørestad.

Men det er kun begyndelsen på en meget spændende udvikling, for med disse startskud for Ørestadsselskabet, der naturligvis skal godkendes i Københavns Borgerrepræsentation, begynder konturerne af et udviklingselskab forhåbentlig at tegne sig som en begyndende sneboldseffekt, der skal sikre den trafikale og den bybebyggelsesmæssige udvikling, der er nødvendig for at opnå den status, et fremtidigt internationalt bymiljø vil kræve. Derfor kan vi i Venstre tilslutte os finansministerens forslag.

Når det er sagt, vil vi samtidig slå fast, at vi er klar over, at hele området rummer så mange værdier af forskellig slags, der virkelig kræver omtanke og forståelse og derfor bør behandles med varsomhed. Vi ønsker derfor et solidt politisk udvalgsarbejde, hvor vi får mulighed for at se grundigt på de mange spørgsmål, der er rejst og vil rejse sig. Der er tale om områder med en relativt tæt bebyggelse og som følge deraf nogle byplanmæssige forhold samt de mange naturområder, der ligger på Vestamager, med deres helt specielle særkende.

Vi er derfor glade for, at lovforslaget indeholder et krav om, at der skal oprettes et Ørestadsråd, som skal bistå Ørestadsselskabet med råd og vejledning. Her er det miljøministerens opgave at sikre repræsentation af forskellige eksperter, så både de arkitektoniske, de miljømæssige og de byplanmæssige hensyn bliver tilgodeset i en harmonisk helhed.

Endelig er det vigtigt at få lavet et omhyggeligt udvalgsarbejde, således at alle planlægningsarbejder og tidsterminer kommer i faste rammer, at vi får sikret den rigtige sammensætning og konstruktion af udvalg og selskaber, og

endelig at alle relevante høringer kan programmeres og berigtiges i en sådan takt, at broanlæg og landanlæg kommer til at tage form parallelt.

Med disse bemærkninger vil jeg på Venstres vegne anbefale lovforslaget.

Gade (SF):

Vi jonglerer jo med milliarderne i dag, og her er så et tilfælde, hvor vi graver dem op af mosejorden, i hvert fald hvis det kan lade sig gøre.

Det projekt, der foreslås her, siger vi nej til, som det foreligger. Jeg skal nævne følgende grunde til, at vi siger nej til det:

For det første vil vi ikke medvirke til at sætte naturfredningsloven ud af kraft for Amager Fælled – det blev jo kaldt Østeuropa, og jeg er egentlig enig. Det får mig til at efterlyse miljøministeren. Hvor er han egentlig i denne sag? Man kan da ikke byde de borgere, der knytter deres forventninger til det fredningsforslag, som er blevet rejst den 19. april, at denne lov skal sætte naturfredningsloven ud af kraft.

Den anden grund til, at vi er imod forslaget, er, at vi også føler os forpligtede over for borgerne af det, der blev lovet dem i regionplanen for Amager Fælled. Deri står nemlig, at fælledens overdrevsagtige landskabstræk fastholdes, og at sø- og moseområder bevares.

Det tredje, jeg vil nævne, er, at Amager Fælled er det nærmeste grønne område for store dele af København, hvor man har tætbefolkede områder.

Og så kan jeg heller ikke tilbageholde en bemærkning om, at selve udpegningen af Ørestaden – eller denne strimmel med det flotte navn Ørestaden – nok ikke virker, som om man har siddet og kigget på Københavnsområdet som et samlet hele og sagt, at det er lige dér, det skal ske. Det er ikke et hovedargument, men jeg synes nok, det er vigtigt at have med, at det ikke er den storslåede planlægning og tankegang, der bærer udpegningen af dette areal.

Ellers forsøger regeringen jo at markedsføre projektet med smukke ord: Flotte bygningsværker skal der være og vækstcenter, styrkelse af den kollektive trafik, ja, man taler ligefrem om at give Danmark en ny placering i Europa, så lyrik er der nok af. Men realiteterne er vel mere klart, at man vil placere et center i forbindelse med de nye motorveje.

Tænk, om der i stedet havde været planlagt efter at skabe rene arbejdspladser i sammen-